

وینیهکی میژوویی و چهند روون کردنهوه

نهنور سولتانی

ئهو وینیهکی سهرهوه له حیسابیکی سهر "تیلنگرام" به ناوی "خاندان اردلان" وهرگیراوه و له ژیریدا به فارسی ئهم رستهیه نووسراوه:

"سومی از سمت راست ماه پاره خانم اردلان همسر سردار بوکان و خواهر اجلال السلطنه حاکم وقت سقر". واته:

"سینههم کەس لە دەستە راستەوه، مایهه خانمی ئهردهلان هاوسهری سهرداری بوکان و خوشکی

ئيجلال ئهسلطنه حاکمی ئهو کاتهی سهقره."

به داخهوه سهرچاوهکه لهوه زیاتر هیچ زانیارییهکی سهبارهت به مایهه خانم خوی و کەس و کاری و میرد و مندالی رانهگیاندوه؛ ههر بویهش پنیوست دهکات به گویرهی توانا، رووناکي بخریته سهر لایهنی میژوویی بابتهکه و بزانیته ئهو کەسانهی وا ناویان لهویدا هاتوه، کین. من ههولمداوه به گویرهی سهرچاوهکانی بهر دهستم ئهم زانیارییهی خوارهوه گردووکۆ بکهم بهلام تا رادهیهک ناتهوون و پنیسته تهکمیل بکرین.

یه‌گه‌م، ماهیاره خانمی ئه‌رده‌لان

به داخه‌وه ژیننامه‌ی مایه‌ره، یان مه‌هپاره/ماهیاره خانم، وهک زوربه‌ی زوری ژنانی کورد، به نه‌ناسراوی و نه‌گوتراوی ماوه‌ته‌وه و ته‌نیا خزمایه‌تییه‌که‌ی له‌گه‌ل پیاوان راگه‌بینه‌راوه: خوشکی فلان کهس و هاوسه‌ری فیساره کهس!

۱. به پینی یادداشته‌که‌ی سایتی "خاندان اردلان"، مایه‌ره خانم خوشکی اجلال السلطنه حاکمی ئه‌و سه‌رده‌مه‌ی شاری سه‌قز و هاوسه‌ری سه‌رداری بوکان بووه.
۲. نهمر ئیبراهیم ئه‌فخه‌می له‌ کتییی "تاریخ فرهنگ و ادب مکریان - بوکان" (لاپه‌ره ۲۲۹) دا سه‌بارت به محهمهد حسین خانی سه‌ردار موکری، سینه‌م سه‌رداری بوکان، نووسیویه‌تی:
"سئ ژنی بووه که ناویان ستاره، مه‌هپاره و جهیران بووه."
ئه‌وه یه‌که‌م په‌سندی راگه‌یاندنه‌که‌ی سایتی "خانه‌دانی ئه‌رده‌لان" ه و ئه‌و سه‌رداره‌ی بوکانیش، حه‌مه‌حسین خان بووه.

دووه‌م، اجلال السلطنه

له‌ کتییی "وحشت در سقز" نووسینی نهمر مصطفی تیمورزاده دا هه‌ندیک زانیاری له‌سه‌ر "آقای اجلال" و "اجلال السلطنه" ی برای وه‌هاب خانی ئه‌رده‌لان به‌رچاو ده‌که‌وینت (لاپه‌ره ۴۸ به دو‌اوه).

به گویره‌ی کتییه‌که‌، له‌ سالانی شه‌ری یه‌که‌می جیهانیدا، که سه‌قزیش وه‌ک پاشماوه‌ی ناوچه‌، هه‌رده‌مه‌ی ده‌که‌وته به‌ر هه‌رشه‌ی زورداریک و هه‌ر جاره‌ی له‌ نیوان رووس و عوسمانیدا ده‌ست به ده‌ست ده‌گه‌را، حاجی وه‌هاب خان (امیر محتشم) له‌ لایهن هه‌ردوو ئه‌و ده‌وله‌تانه‌وه کرابووه حاکمی شاری سه‌قز و کاروباری ئه‌وانی به‌ری‌یوه‌ده‌برد. ماوه‌یه‌ک دواتر، رووسه‌کان اجلال السلطنه‌یان له‌ جیی حاجی وه‌هاب خان دانا (سالی ۱۳۳۳ ی کوچی/ ۱۹۱۴ و ۱۵ ی زایینی). ئه‌و دوو کهسه‌ برای یه‌کتر و سه‌ر به‌ لقیکی بنه‌ماله‌ی ئه‌رده‌لانی سه‌قز بوون. ئینجا سه‌ره‌رای خزمه‌ته‌کانیان به‌ رووس و عوسمانی، له‌ سه‌رکار لایران و رووسه‌کان حاجی وه‌هاب خانیان له‌ ورمی ده‌سته‌سه‌ر کرد و بو‌ پرزگار بوون له‌ده‌ست سالدات و هاتنه‌دمر له‌ زیندانی، پاره‌یه‌کی زوریان لیه‌وه‌رگرت! پینج سالیک دره‌نگتر، له‌ ۱۳۳۸ دا نوابراو بوو به‌ کاندیدی نوینه‌رایه‌تی شاری سه‌قز له‌ مه‌جلیسی شورای میلی ئیران، به‌لام شازاده اقبال السلطان سه‌روکی گومرکی کرماشان به‌ به‌رتیل سه‌ری له‌ سندووقی ده‌نگه‌کان ده‌ره‌ینا!

ئه‌وه دووه‌م په‌سنده له‌مه‌ر راگه‌بینه‌راوه‌که‌ی سایتی خانه‌دانی ئه‌رده‌لان و پشتراستی ده‌کاته‌وه که اجلال السلطنه‌ی ئه‌رده‌لان له‌ قوناغیکدا حاکمی شاری سه‌قز بووه، ئه‌و قوناغیش ده‌وروبه‌ری سالی ۱۳۳۳ ی کوچی مانگییه (۱۹۱۴ و ۱۵ ی زایینی). تا ئیره زانیمان مایه‌ره خانمی ناو وینه‌که، خوشکی اجلال السلطنه حاکمی سه‌قز و له‌ بنه‌ماله‌ی ئه‌رده‌لانییه‌کنی سه‌قز بووه و بوته هاوسه‌ری حه‌مه حسین خان سه‌رداری بوکان. به‌لام هه‌یشتا هه‌ندیک پرسیار هه‌ن که بی وه‌لامن:

- "اجلال السلطنه" ناسناوی کهسه‌که بووه، ئایا ناوی خو‌ی و ناوی باوکی چی بووه؟
- ئایا مایه‌ره خانم له‌ چه‌ سالیکدا می‌ردی به‌ سه‌رداری بوکان کردووه و مندالی لئی بووه؟

به ههمان تۆمەتی لایەنگری کردنی ڕووس ئیعدام کردبوو^۲. شایانی گوتنه که لهو سالانهدا ههندیک گەشبینی سەبارەت بە سیاسەتی ڕووسیای قەیسەری لە کوردستان پەیدا ببوو و نیشتمانپەر وەرانی کورد لایان وابوو ڕووسیا لەگەڵ سەربەخۆیی کوردانە و لەژێر زۆلمی عوسمانی و ئێران دەریان دەهینیت. دەنا شیخ بابە سەعید چی و ڕووسیا چی؟

فەرماندەوی هیزەکانی عوسمانی که پێی دەگوێرا 'ئەزکانی حەرب' و لە ناوچەدا بە "ئەزکان" ناو دەبرا، ئیبراھیم بتلیسی ناویک بوو. لە میژووی زارەکیی ناوچەکەدا ئەو سالی ۱۳۳۳ ی کۆچیە بە 'سالی ئەزکان' دەناسرێت که بەرانبەرە لەگەڵ دوو مانگی کۆتایی سالی ۱۹۱۴ و ۱۰ مانگی سالی ۱۹۱۵ ی زاینی. سەردار حەمەحسین خان هەستییکی پاکی کوردانەیی بوو و لایەنگری سەربەخۆیی کوردستانی دەکرد، هەر وەها لەگەڵ ئۆپوزیسیۆنی حکوومەتی عوسمانیشدا پەيوەندیی هەبوو. لە ماوەی ژینای حەمەحسین خاندان کاری بنیات نانی قەلای بۆکان کۆتایی پێ هات بەلام ئەو بینایە میژوووییە کوردی ڕاپەرینەکی سالی ۱۹۷۹ ی ئێران بە دەست پاسداری مەلاکان خاپوور کرا و پێگەیی نگریمی ئەوانی لێ دانرا.

4. سەردار عەلی خانی بابا میری (سەردار موکری) (۱۹۳۲ - ۱۸۹۶) کۆری حەمەحسین خان، لە تفلیس (تیبلیسی) پێتەختی گۆرجستان (جۆرجیا) دەرسی سوپایی دەخویند^۳ بەلام دواي ئیعدامی باوکی گەراپەوه ناوچەکە و لە شوینی ئەو دانیش. سەردار عەلی خان که خاوەنی شەش دانگی شاری بۆکان بوو، شارەکی بە بازرگانیکی تەوریزی فرۆشت. دواي مردنیش لە لای باوکی خۆی لە "گومبزی سەردار" ی بۆکان نێژرا. ئەو بینایە میژوووییە، ئیستا هەر لەسەر پێیە.

ئێستا مەسەلەکە هەندیک ڕوونتر بۆتەوه و بە دلنایییەوه دەزانین ئەو سەردارەیی بۆکان که لە یادداشتی ژێر وینەکەدا نامازەیی پیکراوه، سەردار حەمەحسین خانی سەردار موکری بوو.

^۲ مامۆستای بەرێز محەممەد ڕەنوفی تەو مەکولی لە کتیبی جوغرافیا و تاریخی بانەیی کوردستان (لایەرە ۳۷۵) دا نووسیبووەتی "رۆژی بیست و نۆهەمی محەممەد نەلحەرامی سالی ۱۳۳۳ ی کۆچی مانگی/ ۱۹۱۵ ی زاینی، بە فەرمانی ئیبراھیم بتلیسی قوماندانەیی هیزی سەفەرپێی عوسمانی محەممەد خان کۆری یونس خانی بانە دەست بەسەر کرا و ۳ سەعات دواي دەرکەوتنی خۆر، تیرمباران کرا"، لە بەراورد کردنەکانی مندا، ئەو مانگی محەممەد سالی ۱۳۳۳ ناکاتە سالی ۱۹۱۵ بەلکۆو لە کۆتاییەکانی سالی ۱۳۱۴ دایە و بەی ئەملا و ئەولا، کردوویەتی نیوان رۆژی ۱۹ ی نوامبر تا ۱۸ ی دیسامبری ۱۹۱۴. بە حیسابی پەراویزی هەمان لایەرە کتیبەکی مامۆستارنوف، سەرچاوەی زانیاریەکانی کتیبی کورد و کوردستانی نەمر محەممەد ئەمین بەگ بەرگی ۲ لایەرە ۴۱۴ بوو. من سەیری ئەو سەرچاوەیەش کرد. لە چاپی بەکمی کتیبەکی ئەمین زەکی بەگ (دارالسلام، بەغدا ۱۹۳۱، لایەرە ۴۱۴) دا نووسراوه "نەم حەمەخانەش لە ئەمۆلی شەری گەمەرە و لە سالی ۱۳۳۳ ی هیجریدا لە تەرف قووی سەفەرپێی عوسمانی (ابراھیم بتلیسی) هوه کووژرا و خانەدانەیی یونس خانی شاری هات و بانە بوو قەزاییکی سابلخ".

ئەو بابەتە لە چاپی نوێی کتیبەکەدا که چاپەمەنی سەردەم چاپی کردووه (سڵیمانی، ۲۰۰۰، لایەرە ۲۵۴)، هەر وەها لە بەرگی دووھەمی تەرجەمەیی عەرەبی کتیبەکەمەرگیزی نەمر محەممەد عەلی عەونی (مطبعة سعادة، قاهرة، لایەرە ۴۲۴) و بەرگی دووھەمی چاپی فارسی کتیبەکە مەرگیزی کاک بەدوللا ڕەوشەن ڕەوان (تاران، ۱۳۸۱، لایەرە ۲۶۹) دا بە هەمان شیوه دوویات بۆتەوه و لە هیچکامیاندا باس لە مانگی محەممەد ئەو سالە نەکراوه. بە گۆزەیی "تقویم تطبیقی فریدیناند ووستنفلد و ادوارد ماھلر، چاپی دوکتۆر حکیم الدین فریشتی (تاران، ۱۹۸۲)، ئەو مانگی محەممەد دەکوینتە کۆتاییەکانی سالی ۱۹۱۴ و ۱۳ رۆژ پێش سالی ۱۹۱۵ کۆتایی پێدێت. مەگەر بلێین مانگی محەممەد نەبوو و سەفەر بوو که ۱۴ رۆژی لە سالی ۲۰۱۴ و ۱۶ رۆژی لە سالی ۱۹۱۵ دا بوو. دەزانین سەردار حەمەحسین خانی بۆکان و سەفەردین خانی سەفەرش هەر لەو مانگی سەفەرەدا ئیعدام کرا.

^۳ لەو سەردەمانەدا دوو مەلێندی ڕووناکییری گەمەرە لە ناوچەکەدا هەبوون، ئەستەمۆل و تفلیس. زۆریک لە خۆپێندەواران و خەباتکارانی نازەر باباجانی لە تفلیس خۆپێندەویانە و تەنەت دەگوتری دەرویش خانی مۆسیقاری ئێرانیش هەر لەوێ خۆپێدێت. بەلام کاک عەبدوولا عەلیار لە سەر حیسابی فەیسوویکی سابیتی رۆژەلەلات-بۆکان نووسیبووەتی: "ئەمۆدەیی بزانی عەلی خانی سەردار موکری لە پیترزبورگی خۆپێندوویەتی". دوور نییە هەموالی لای کاک عەبدوولا راستتر بێت.

چوارهم، سالی زهواجی مایره خانم و سردار حمه حسین خان

به داخهوه هیچ زانیارییهک سهبارت به تهمهن و سالی له دایک بوون یان میردکردن و تنهنهت مهرگی مایره خانم به دهستهوه نیبه و زانیارییهکان دهبی له لایهن حمه حسین خانهوه شوین ههلبگیرین. سالانی شهری یهکه می جیهانی (۱۹۱۸ - ۱۹۱۴) له په یوهندی بابه ته که می نیمه دا گهلیک گرنگان له بهر ئهوهی له ریگهی تهیموور زادهوه ده زانین که اجلال السلطنه له سالی ۱۳۳۳ واته ۱۹۱۴ و ۱۵ دا حاکمی سهقر بووه و حمه حسین خانیش، که له سالی ۱۸۸۰ دا هاتبووه جیهان، له ههمان سالی ۱۳۳۳ (سهرتای سالی ۱۹۱۵) له ۳۵ سالییدا له داری بیدادی تورکان دراوه. له ریگهی ئهفخه می شهوه زانیمان که حمه حسین خان سی هوسری بووه که یهکیان مایره خانمی ناو وینه که یه. ئهگری زور به هیز ئهوه یه که ژن و میردایهتی ئهوه دوو کهسه پیش سهر هلدانی شهر بوو بیت به لام که ی؟ نازانریت. ئایا مایره خانم هوسری یه که یان دوو ههم یان سیهه می سردار بووه؟ ئهوش نازانریت. گهرچی نهر ئیبراهیمی ئهفخه می و بنه مال که یان به هوی په یوهندی خز مایه تی له گهل بنه مالهی سردارهوه، ههروه ها ئهوه راستییهی که میرزا مه موودی ئهفخه باوکی ماموستا برام، "مونشی و پیشکاری حمه حسین خان بووه و له گهل ئهوشندا له مراغه گیراوه و پاشان نازاد کراوه" (لاپهره ۱۹۹ ی کتیه که ی)، ئهوه ههوالانه یان به تیروپری زانیوه، به لام له کتیه که ییدا ناماژهی پی نه کروون. هیوادارم ئهندامانی دیکه ی بنه مال که دریزه به نووسینی رووداوه کانی ئهوه سالانه و دوی ئهوه بدن و بهرگی دوو ههم و سیههم به شوین کتیه که ی ئهوه دا ناماده بکهن؛ ده زانم خه لکانی به توانای ئهوه کارهشیان هه یه.

حمه حسین خان دوو کچی هه بوون به ناوی کوپرا و عیشرهت خانم. به گویره ی ههوالی کاک عه بدوللا عه یار، "عیشرهت خانم پاشان بوو به هوسری برام ناغای ئیلخانی زاده به لام مندالیان نه بوو و کاک تاهیری ئیلخانی زاده کوری حاجی سمایل ناغای براگه وریه ی برا یماغایان و مرگرتبوو و لای ئهوان گه و ره کرا. ئه گهر به دروستی له بیرم مایه عیشرهت خانم له ده یه شنیستی کوچی هه تاویدا کوچی دوی کرد"

نازانم ئایا عهلی خانی سردار که دوی حمه حسین خان بوو به جیگری، کوری کامیهک لهو سی هوسره ی بووه.

بگه رتیهوه سهر وینه که به داخهوه ناوی ئهوه خانمانه ی دیکه ی لای دهستی مایره خانم رانه گه یینراوه و گهلیک گرنه بهرپرسیانی بهریزی سایی 'خاندان اردلان' ئهوه ئه رکهش بگرنه ئهستو و ناوهکان، ئه گهر بزنان، رابه گه یینن. دیاره ئه گهر کهسانیکی دیکهش ئهوه زانیارییه یان هه بیت و بتوانن هه موو، یان به شیک لهو خانمانه بناسنهوه و زانیارییان له سهر بنووسن، کاریکی گرنگیان کردوه. ژن له کوردستان سته می زوری لیکراوه و له هه مووان گرنه گتر ئهوه یه که ناسنامه ی تاکه که سییان لی سه نراوه تهوه، با ئیمه له گهل ئهوه رموته هه له ییدا نه یین.

به حیسابی شیوه ی جل و بهرگ پوشین، ژنهکان نابی خه لکی سنه ی ئه رده لان بن و زیاتر له ئه ندامانی بنه مالهی دهست رویشتووی ناوچه ی سهقر یان روژ هه لاتی بوکان دهچن، به تاییهت سهر به نده کانی سهریان زیاتر وهک هی لای سهقرن و بهم پنیه دوور نیبه وینه که له سهقر کیشرا بیت. به دلنیابیش لهم

دوایبانه‌دا نوئی کراوه‌ته‌وه و پرهنگی لیدراوه، ده‌نا له سهردهمی ژیبانی ئەو که‌سانه‌دا وینه‌ی پرهنگی بوونی نه‌بووه.

هه‌روه‌ها له په‌یوه‌ندی وینه‌که‌دا پیویسته بگوتریت که سهردار عه‌لی خانی کور یان زرکوری مایه‌ره‌خانم، له گه‌رانه‌وه‌ی سه‌فه‌ری پروسیا (سالی ۱۹۱۵) دا، کامیرایه‌کی له‌گه‌ل خوی هینابووه بوکان. گه‌لو ئەو وینه‌یه‌ش به‌ره‌می هونه‌ری عه‌لی خانه و به هه‌مان ئەو کامیرایه کیشراوه، یان دواتر سمایل خانی فه‌روخی کیشاویه‌تی؟ سمایل خانیش له په‌یوه‌ندی بنه‌ماله‌ی سهردار عه‌لی‌خاندان بوو و خوی و برایم خانی کوری یه‌که‌م دووکانی عه‌ککاسیبیان له بوکان کردبووه‌وه. هه‌روه‌ها سمایل خان له سهردهمی کۆماری کوردستان (۱۹۴۶) دا بو ماوه‌یه‌ک له ته‌وریز دووکانی عه‌ککاسی هه‌بوو و به‌شیک له وینه‌ی ریبه‌رانی کۆمار ئەو له ته‌وریز کیشاوانی.

قه‌سه‌ی کۆتایی: ئەوه‌ی تا نیستا له من روونه، ئەوه‌یه مایه‌ره‌خانمی ناو وینه‌که، وه‌ک له سایتی خاندانی نه‌رده‌لاندان نووسراوه، خوشکی اجلال السلطان له نه‌رده‌لانه‌کانی سه‌قز و هاوسه‌ری سهردار حه‌مه‌ه‌سین خانی بابامیری (سهردار موکری) بووه، که عوسمانییه‌کان له سه‌ره‌تای سالی ۱۹۱۵ دا نیعدامیان کرد.

۲۰۱۹/۸/۱۸

سه‌رچاوه:

1. افخمی، ابراهیم؛ "تاریخ فرهنگ و ادب مکریان - بوکان"؛ ناشر موعلف؛ پخش از انتشارات محمدی سقز؛ سال ۱۳۶۴ [۱۹۸۵ز]، صفحات ۱۳۷ تا ۲۴۱
2. محهم‌دیان، رحمان؛ "بوکان له سه‌ده‌ی بیسته‌مدا- کۆی ۸۱ به‌لگه‌نامه"؛ نه‌شری کۆله‌پشتی؛ تاران ۱۳۸۹ [۲۰۱۰ز]؛ لاپه‌ره ۲۱ تا ۳۲
3. توکلی، محمد رئوف؛ "جغرافیا و تاریخ بانه کوردستان"؛ انتشارات توکلی، تهران ۱۳۸۷ [۲۰۰۸ز]، صفحات ۳۷۳ تا ۴۰۲
4. محهم‌د ئەمین زه‌کی به‌گ؛ "کورد و کوردستان"؛ مطبعه دارالسلام، بغداد ۱۹۳۱ز، (ئۆفسیتی انتشارات سیدیان، مه‌اباد)، لاپه‌ره ۴۱۴. هه‌روه‌ها چاپی تازه‌ی کتیبه‌که و وەرگیراوی عه‌ره‌بی و فارسیه‌که‌ی.
5. تیمورزاده، مصطفی؛ وحشت در سقز؛ به کوشش شه‌باز محسنی؛ چاپ شیرازه، تهران ۱۳۸۰ [۲۰۰۱]
6. نیلوفه‌ری، حاج شه‌ریف (حه‌کیم)؛ "زنده‌باد مشروطه، پاینده‌باد قانون"؛ نشر گوتار، سقز ۱۳۸۸ [۲۰۰۹]
7. "تقویم تطبیقی فردیناند ووستنتفلد و ادوارد ماهلر"، چاپی دوکتور حکیم الدین قریشی؛ چاپ فرهنگسرای نیاوران، تهران ۱۳۶۰ [۱۹۸۲].